

(Нови Репортер, 21. 12. 2011)

Прије нешто више од четири деценије, група генијалних британских комичара, аутора „Летећег циркуса Монтија Пајтона“, снимила је једну од антологијских епизода те серије, посебно запамћену по фрази: „Нико не очекује шпанску инквизицију“. У пародији средњовјековног лова на јеретике, они су се на урнебесно духовит начин наругали људској ограничености и фанатизму. Срећом по њих, Џон Клиз, Грејем Чепмен, Тери Џонс и остали „пајтоновци“ нису креирали такве бравуре у Босни и Херцеговини крајем 2011. године. Јер, били би глатко поражени од данашњих актера лимитираности и заслијепљености у БиХ, па би им само преостало да смртно озбиљно истакну бијелу заставу и скрушено признају: „Сви очекују инквизицију“. Додуше, у фамозном преком суду, резервисаном за ову земљу, више не сједе високопозиционирани католички свештеници са Пиринејског полуострва, већ секуларне политичке фигуре, стациониране у Вашингтону, Бриселу, Стразбуру и Сарајеву. Почасна, водећа позиција у том тијелу, као што то данас и доликује, припада шефици Стејт департамента Хилари Клинтон. Дакле, истој особи која је 14. децембра имала састанак са актуелним предсједавајућим Предсједништва БиХ Жељком Комшићем.

„Хрватски“ представник, изабран на функцију гласовима Бошњака, усхићено је пожурио да се подобним медијима у завичају похвали „величанственим дометима“ сусрета са државним секретаром САД. Заиста, нема дилеме да тој категорији припада, прије свега, обећање Хилари Клинтон да ће Босна и Херцеговина на самиту западне војне алијансе у мају 2012. у Чикагу „отпочети свој завршни процес постајања пуноправном чланицом НАТО-а“. На страну језичка незграпност те формулације, али, треба бити нарочито инфантилан, па приписати енормну тежину било каквим футуристичким егзибицијама с потписом супруге Била Клинтона. Првенствено због тога што је познато да је она прије два мјесеца, у интервјуу америчкој телевизијској мрежи НБЦ, изјавила да ће се крајем наредне године, по истеку првог, а можда и јединог предсједничког мандата Барака Обаме, повући из политике, односно, „вратити приватном животу“, ма шта то значило у браку са најпознатијим власником откопчаних панталона у новијим хронологијама глобалне јавне сцене.

Пише: Саша Бижић

петак, 23 децембар 2011 00:57
